

Zvonek konečně vítězí! „BIM BAM“!

XVI. Brontosauří olympiáda – 8.-10.5. 2009 - Brno

Na letošní olympiádu jsem se obzvlášť těšil. Měl jsem totiž v plánu opět po pár letech ukořistit Zlaté trenky ☺, konkrétněji – ukořistit Zlaté trenky zase po dlouhých (asi tak sedmi) letech pro Zvonek. Za tímto účelem jsem dlouhé měsíce dopředu domlouval a měl přislíbené účastníky zvonkovského týmu. Nakonec to dopadlo jak vždycky - všichni z nejrůznějších důvodů odřekli a tak jsem si musel přivést dvě vlastní posily z Prahy. Pokud by jela aspoň polovina lidí, co mi to předběžně slíbila, tak měl Zvonek minimálně dva týmy. No, nedalo mi to, abych si na začátek nepostěžoval!

Teď už ale k věci. Zvonkovský tým tvořila vyvážená sestava 4+4 (Radim O., Radim N., Radek, já, Terka, Ladka, Kačka a Luisa – to byla doslova posila last minute). Na neděli nás pak přišel ještě posílit Vlast'a. Radim N. vymyslel naprosto výstižný, úderný a velmi týmový pokřik „BIM BAM!“ a tak jsme se mohli vrhnout se do boje ☺.

Už předem bylo jasné, že počet týmů bude tentokrát menší než obvykle (nakonec jich bylo jen 6), ale kvalita bude naopak velmi vysoká. Zúčastnili se samé týmy jdoucí po vítězství a chyběly naopak týmy jdoucí po posledním místě ☺. Našimi největšími soupeři v boji o Zlaté trenky byli loňští vítězové Hadařovi koňopci a pak Mejdla, která skončila loni druhá. Naše taktika byla jasně daná – vyhrávat všechno hned od začátku. Chtěli jsme tak eliminovat vliv možných změn pravidel a podmínek postupů ze skupin apod., ke kterým z nejrůznějších důvodů dochází na skoro každé olympiádě – a jak se ukázalo, ani tato nebyla výjimkou. Pokud vyhraje všechno, není co řešit ☺. Taktika to byla jistě velmi chytře zvolená (vymyslel jsem jí já ☺), bohužel vzala za své hned v pátek odpoledne při prvních volejbalových zápasech. Prohráli jsme tři zápasy v rychlém sledu a najednou bylo potřeba hledat náhradní řešení. Sice nás všichni chválili jak se s námi hraje pěkný volejbal, ale bylo poznat, že nám chybí zkušenosti a taky vyrovnanost v individuálních výkonech. Jedno vítězství jsme nakonec urvali, ale to bylo vše – konečné páté místo bylo odpovídající předvedené hře. Nebyl to ale dobrý vstup do olympijského soutěžení. Vše jsme tak museli jít probrat do blízké restaurace. U talířů plných dobrého jídla a u püllitrů plných chladivého moku jsme pak zase začali vnímat věci trochu pozitivněji. Přeci jen, naše silné disciplíny měly teprve přijít.

Jednou z našich silnějších disciplín mělo být i ringo, kterým se začínalo v sobotu dopoledne. Po jistých debatách s organizátory se nakonec vyvrtil hrací systém tří základních skupin po šesti dvojicích. Ve skupinách se utkal každý s každým a do vyřazovací části pak postupovali první dva týmy z každé skupiny + ještě dvě dvojice ze třetích míst. Velké naděje jsme vkládali hlavně do Radima (s Terkou) a do mě (s Kačkou) – oba dva jsme se minulý rok dostali až do semifinále, i když s jinými spoluhráčky. Radim s Terkou podle očekávání vyhráli přesvědčivě všechny zápasy ve skupině. Já s Kačkou jsme také vyhráli všechny zápasy, ale pro změnu to byly zápasy plné dramatických koncovek a obrátů. Do dokonalosti jsme dotáhli zejména zápas proti pozdějším bronzovým medailistům z Orchisu. Ty jsme porazili až 17-16 ve třetím setu a bylo to Kaččiným podáním, které šlo přesně na čáru. Další dvě dvojice (Radek + Ladka a Radim N. + Luisa) se bohužel nenechaly strhnout dobrými výkony, všechny své zápasy prohrály a skončily ve svých skupinách poslední. S Kačkou jsme ve čtvrtfinále narazili na Hadaře, se kterým jsem vypadl loni v semifinále. Asi mám z něj nějaký komplex, protože se situace opakovala a tak jsme naši krasojízdu skončili hned v prvním zápase vyřazovací části. Nicméně Radim s Terkou se tím nenechali rozhodit a pokračovali ve skvělých výkonech, vyřazovali všechny soupeře hlava nehlava a nakonec slavili celkové vítězství! A my s nimi! BIM BAM! ☺ Do celkového hodnocení ringa se pak oproti původním předpokladům započítávaly výsledky pouze dvou nejlepších dvojic z každého týmu, což znamenalo, že jsme vyhráli ringo i celkově.

Ještě před odchodem na bazén se uskutečnil běh. Běželo se krásnou lesní cestou a vzhledem k nízkému počtu týmů se běžel rovnou finálový běh. Od začátku jsme se drželi v popředí startovního pole a nakonec jsme si doběhli pro třetí místo. Suverénním způsobem zvítězil tým První výkřik (Slunovrat) – ty jsme viděli na začátku při startu a pak až v cíli ☺.

A vzhůru na bazén! Dlouho jsme řešili kdo a v jakém pořadí bude plavat, nakonec do toho zasáhla změna pravidel – neplave se klasicky 4+2, ale 5+1. Tedy může plavat 5 kluků, my jich ale 5 nemáme, tím pádem může jeden z nás plavat dvakrát. No volba byla jasná – bude to Radim „torpédoborec“ ☺. Plavali jsme s vypětím všech sil, někteří jsme se div neutopili, a v cíli jsme o necelou půlku bazénu byli první před Mejdla! BIM BAM! ☺ Toto celkem překvapivé vítězství jsme oslavili krátkým posezením na blízké zahrádce a také nanukem z blízkého Lidlu.

Po luštěninové vydatné večeři nás čekala disciplína do které jsme vkládali velké naděje – pantomima. Prosadil jsem konzervativní přístup při výběru slov. Vybrali jsme si tak všechna slova střední obtížnosti, všechny ostatní týmy šly i do slov obtížnějších. Ze začátku se zdálo, že naše volba byla dobrá, ale pak se ukázalo, že i v této disciplíně se úroveň rychle zvedá. Koňopci uhádli své poslední slovo doslova v posledním okamžiku a Mejdla vše zvládla s přehledem. Skončili jsme tak třetí i přestože jsme rovněž všechna slova zvládli zejména díky skvělému předvádění Ladky s Radkem.

Večer jsme pak absolvovali ještě týmový tmelící program v blízkém restauračním zařízení a šli jsme se krátce a intenzivně vyspat před nedělním frisbee, které mělo být naší nejlepší disciplínou. Ráno se ještě před tím uskutečnily finálové zápasy ve volejbale, zejména souboj o první místo měl vynikající úroveň – tým Chudák Orchis potvrdil svoji suverenitu. A hurá na frisbee! Hned v prvním zápase nás ale čekali Koňopci – nerozehranost na nás byla víc než patrná. Hloupé chyby v obraně, nedůslednost, špatný pohyb v útoku, chaos, nesystematičnost, vydřená výhra 4-3. Křičel a nadával jsem. Hodně jsem křičel a nadával ☺. A to ještě i v dalších zápasech s Mejdly a Orchisem, které taky nebyly moc na pohodu a vítězství byla spíš vydřená. Pak se naše hra ale přeci jen začala pomalu zlepšovat a ve finále s Koňópkou už to vypadlo tak nějak k světu (výhra 5-2) a v pohodě jsme si došli pro celkové vítězství.

No a pak už zbývalo jen spočítat body a vyhlásit celkové výsledky. Před tím jsme ještě zvládli rychlý výsadek do Globusu pro chlazenou kofolu a další várku nanuků ☺. A jdeme na to. Každý z týmů si užil alespoň jedno medailové umístění. Celkově se pak vytvořily dvě vyrovnané skupiny. Týmy na 4.-6. místě měly postupně celkový počet 14, 16 a 17 bodů. První tři místa byla rovněž vyrovnaná. Tušili jsme, že úspěch je blízko, ale jistotu člověk nemá nikdy. Když ale bylo vyhlášeno, že na 2.-3. místě se se stejným počtem bodů umístila Mejdlá a Hadařovi Koňopci mohla naše radost propuknout naplno! Zabimbali jsme si, převzali jsme vítězné pásky a především Zlaté trenky! Každý si je osobně vyzkoušel a teď je budeme celý rok pěkně opečovávat a hýčkat ☺. Paráda! No a pak už jen zabalit a rozloučit se – i když se nám tedy vůbec odjíždět nechtělo.

Co říct závěrem... Počasí bylo krásné (jsme všichni pěkně spálení), atmosféra pohodová a poklidná, vše se odehrálo v duchu fair-play a nevyskytly se žádné větší rozpory nebo hádky nebo něco podobného. Dokonce i frisbee, které se odehrávalo úplně bez rozhodčích proběhlo bez většího rozruchu.

Byla to skvělá akce, kterou jsme si všichni moc a moc užili a vy všichni, co jste nejeli pojedete POVINNĚ příště! Ale to budeme organizovat – takže se na vás těším v organizátorském týmu příští olympiády ☺

BIM BAM ☺

Filip